

EL COL·LECCIONISME DE TEMÀTICA TERRASSENCA (186) AURELI BIOSCA I TORRES. ENTRE TERRASSA I MADRID (I)

Sardines, 70 x 72,5 cm, d'Aureli Biosca i Torres, 1929. Lloc web: www.ciudadpintura.com

L'Aureli Biosca i Torres (Terrassa, 19-3-1908 - Madrid, 22-10-1995) era membre d'una família d'empresaris tèxtils de Terrassa. Ell, però, no es va dedicar als negocis de la família i va preferir optar per l'activitat pictòrica, dins un registre que mantenia certes influències del Miró d'aquells moments.

Una de les primeres exposicions en que va participar, durant el mes de març de 1927, fou una col·lectiva organitzada al Saló Alavedra, del carrer dels Gavatxons, 4, de Terrassa, a la qual també van concórrer els pintors Joan Vancells i Barba (Terrassa, 30-5-1907 - 10-7-1950), Ramon Cortés i Casanovas (Terrassa, 19-11-1906 - 1977), Isidre Òdena i Daura (Terrassa, 6-1-1910) i Mateu Avellaneda i Cañadell (Terrassa, 24-6-1902 - 24-8-1949). En aquesta mostra, l'Aureli Biosca fou valorat per J. R. i T., a la primera pàgina del diari *El Dia*, del 2 d'abril de 1927, com una jove promesa plena de temperament avantgardista, autor d'unes natures mortes dotades de simpàtica vaguetat i de pal·lidesa sensual. L'articulista afegia que, entre tots, Òdena i Biosca, eren els pintors que més qualitat havien demostrat. El 26 de novembre del mateix 1927, l'Aureli formà part d'una ambiciosa col·lectiva de 28 artistes, la primera que organitzaven els Amics de les Arts de Terrassa, a la Sala Parés, del carrer de Petritxol, 3 i 5, de Barcelona. Una mostra que sorprengué molt positivament dins els ambients artístics de la Ciutat Comtal, i en la qual destacaren, entre tot el grup i segons apareixia en el diari *La Vanguardia* del 9 de desembre, les obres firmades per Cèsar Cabanes i Badosa (Arenys de Mar, 14-2-1885 - Terrassa, 14-2-1952), Josep Armengol i Ballbè (Terrassa, 4-6-1891 - 27-10-1918), Joaquim Vancells i Vieta (Barcelona, 28-6-1866 - 26-12-1942), Antoni Badrinas i Escudé (Terrassa, 30-5-1882 - Barcelona, 6-1-1969) i Rafael Benet i Vancells (Terrassa, 2-6-1889 - Barcelona, 16-1-1979).

Procedència: Rafel Comes i Ezequiel.

El 1929 va participar en dues exposicions més; una, durant el mes d'abril, a l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell, i una altra, del 16 al 25 de novembre, compartint la sala de Pere Sabater i Armengol (Terrassa, 19-5-1866 - 31-10-1938), del carrer de Sant Pere, 40, de Terrassa, amb l'Emili Armengol i Gall (Terrassa, 7-6-1911 - Barcelona, 17-8-1976), i va obtenir valoracions com ara que la seva pintura era cerebral i penetrant. Del 9 al 23 de març de 1930, també va participar amb un oli titulat *Dia de pluja*, en una col·lectiva formada per 49 pintors, titulada "Del Paisatge del Vallès" i que va organitzar La Casa del Vallès, als locals dels Amics de les Arts. Una monogràfica dedicada al paisatgisme i que va estar precedida per una conferència al Cercle

Egarenc, titulada *Art i Natura*, a càrrec de Carles Soldevila i Zubiburu (Barcelona, 26-3-1892 - 10-1-1967).

Davant les minses expectatives econòmiques que l'activitat pictòrica li proporcionava, i aprofitant la demanda de treballs decoratius i artístics per a l'Exposició Universal de Barcelona de 1929, començà a col·laborar amb el galerista, decorador i pintor Antoni Badrinas a les seves Galeries Badrinas, Barcelona Muebles y Decoración, situades al carrer de Neptú, 2, al barri de Gràcia. En aquells moments, Badrinas, que s'havia format a Alemanya en arts decoratives, ja era considerat un moblista d'innegable personalitat i el més decidit depurador de la línia del moble català. Al fons dels locals d'en Badrinas, l'Aureli va instal·lar també un estudi propi dedicat al disseny de mobles.

En paral·lel a la feina de moblista, l'Aureli continuava pintant i, a les mateixes galeries Badrinas va inaugurar, el 23 de gener de 1932, una exposició amb 18 obres pictòriques dedicades al paisatge i a la natura morta. Una mostra que es va prorrogar i de la qual es va fer eco la crítica barcelonina, tal com ho va reflectir el diari *El Dia*, en la seva edició del 13 de febrer de 1932, recopilant les opinions de diversos crítics. El pintor i crític d'art Albert Ràfols i Culleres (Barcelona, 1892-1986), al diari *El Matí*, va dir, entre altres coses, que la seva pintura posseïa una pinzellada bàrbara. L'opinió d'Enric Bonet, a *El Noticiero*, fou que la seva obra, malgrat el seu aspecte dur i retallat, destacava pel seu excel·lent cromatisme. El crític d'art de *La Veu de Catalunya*, Rafael Benet, qualificava aquest artista com "un realista: elemental i geomètric", i el valorava més com a dibuixant que com a pintor. Rafael Benet fou, a més, qui es va encarregar de fer l'escrit del catàleg d'aquesta mostra, editat per la casa Salvatella i Cia., del carrer del Doctor Cabanes, 8, de Terrassa, on opinava que la pintura de l'Aureli destacava perquè mostrava unes composicions clares i mancades de qualsevol anècdota i que, sota l'aparent duresa de les formes, bategava una sensualitat pictòrica estricta que configurava un art mesurat i serè.

Anunci aparegut a la pàgina 22 de la Guia de Terrassa del 1934.

Aquesta mateixa exposició també va ser inaugurada, el 14 de febrer de 1932, als salons dels Amics de les Arts. En aquest cas, la crítica local va parlar d'obres pregonament estudiades i resoltes amb pulcritud i netedat, tot comparant-les amb les d'Henry Matisse (Le Cateau-Cambrésis, 31-12-1869 - Niça, 3-11-1954).

Vers el 1933, l'Aureli va obrir una botiga de mobles al carrer de Gaudí, 2, un local on oferia un tipus de mobiliari modern, de línies racionalistes i molt influenciat per l'estètica de Le Corbusier (La Chaux-de-Fonds, 6-10-1887 - Roquebrune-Cap-Martin, 27-8-1965) i pels dissenys de la Bauhaus alemanya.

Ana Fernández Álvarez, maig del 2010
campanadas@telefonica.net